

SEVİMLİ KUŞ VE SUSUZLUK

Duran ÇETİN

SEVİMLİ KUŞ VE SUSUZLUK

Duran ÇETİN

Yayına Hazırlayan
Mehmet Akif SARIKAYA

Resimleyen
Tuba AKKUŞ

Tasarım
TÜYO Medya

Yapım
 KÜLTÜR A.Ş.
KONYA-SANAT, KÜLTÜR VE SPOR FİRMALARI DERNEĞİ VE TİC. A.Ş.

Konya 2011 ©

Sevgili su yüzlüer,

“22 Mart Dünya Su Günü”olarak dünyada kutlanmaktadır. Bizde Konya Büyükşehir Belediyesi KOSKİ Genel Müdürlüğü olarak Dünya Su Günü’nü ilköğretimde okuyan sizlere hikaye kitabını hediye ederek kutluyoruz.

Bu hikaye kitabı ile suya dikkat çekmek ve kullanımında ihtiyaç olan kadar tüketimini sağlamak, emanetçi olduğumuzu hatırlamak ve hatırlatmak istedik. Suyun esas sahibi sizlersiniz. Biz sizin adınıza su işlerini yürütüyoruz. Amacımız gelecekte de sizin rahatça sağlıklı suya ulaşmanızı sağlamaktır.

Bugüne kadar yapmış olduğumuz su tasarrufu çalışmalarında hep yanımızda oldunuz. Bize okulda, evde ve bulunduğunuz her mekanda yardımcı oldunuz. Sizlere ne kadar teşekkür etsek azdır. Hepinizi gözlerinizden öper, derslerinizde başarılar dilerim.

Tahir AKYÜREK

Konya Büyükşehir Belediyesi Başkanı

Sevgili öğrenciler,
Biz sizlerle başardık...

Su kullanımında şehrimiz Türkiye'ye örnek oldu. Milli Eğitim Bakanlığı Konya İl Müdürlüğü'nün katkıları ile sürdürdüğümüz projeler başarıya ulaştı. Bu başarı, öğrencilerimizin ilgisi ve sıkı takipleri sonucu oluşmuştur.

Birçok anne ve baba suyu boşa akıttıklarında çocukları tarafından uyarıldıklarını anlattılar. Sizlerin suyun tasarruflu kullanılması için büyüklerinizi uyarmanız, hatta onlara örnek olmanız bizlerin çok hoşuna gidiyor. Bu davranışınızın hayatınız boyunca devam etmesini diliyorum.

Türkiye'de ilk defa su tasarrufu konusunda hikaye kitapları hazırlayan KOSKİ Genel Müdürlüğü, şimdi yeni bir hikaye kitabı ile bu konuda ki çalışmalarına devam ediyor. Bu hikaye kitabını okuyun, okutun. Su tasarrufunu önemsemenizden dolayı hepinize teşekkür ediyorum.

İsmail Selim UZBAŞ
KOSKİ Genel Müdürü

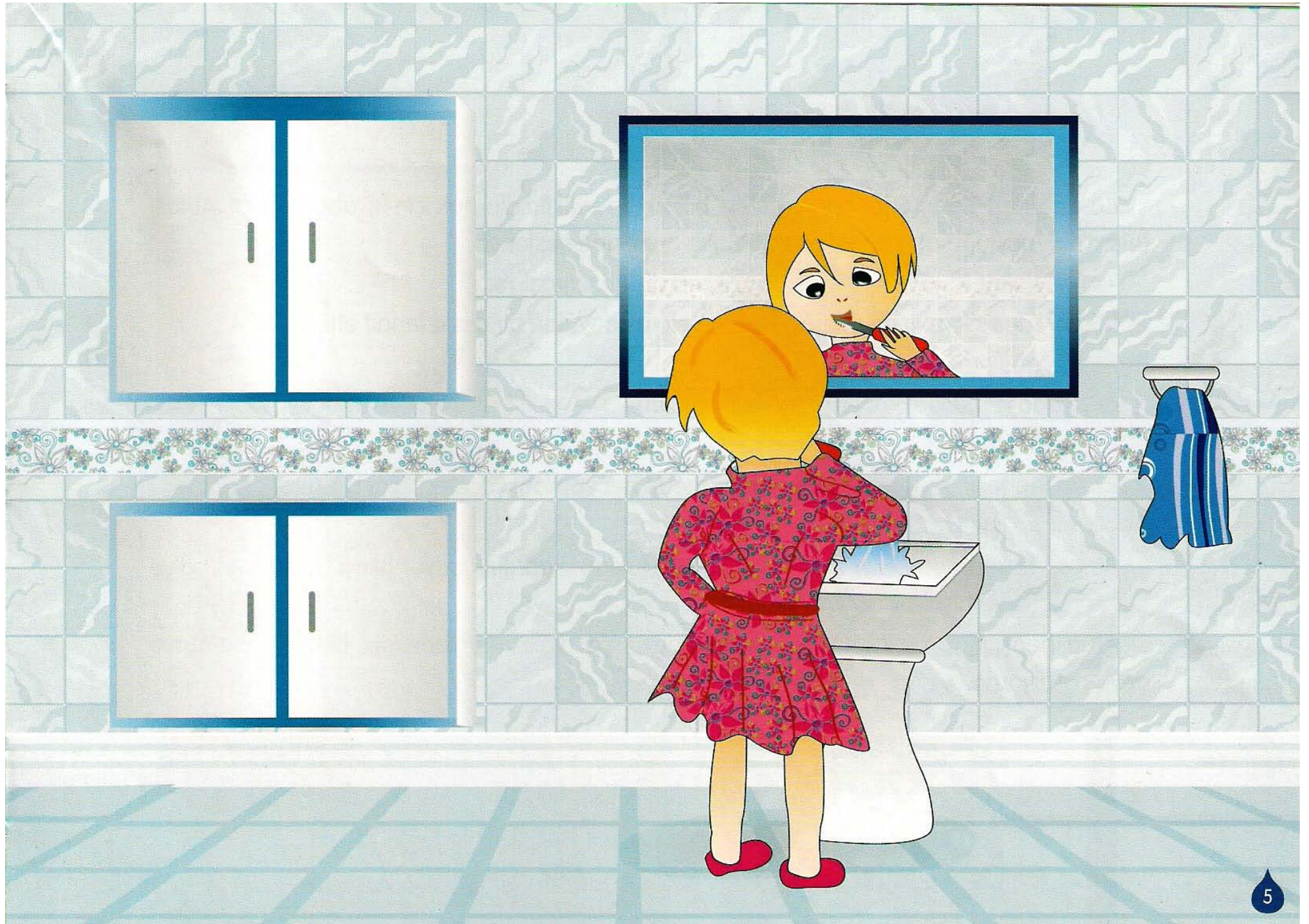
SEVİMLİ KUŞ VE SUSUZLUK

Duran Çetin

Büşra, dişlerini fırçalamak için lavaboya geçmiş, her zamanki gibi musluğu açmıştı. Musluk boşa akarken öğretmenlerinin anlattığı şekilde dişlerini fırçalamaya devam ediyordu.

Yavaş hareketlerle dişlerini fırçalarken aynadaki görüntüsüne baygın gözlerle bakarak, "ne kadar güzel" olduğunu düşünüyordu.

Bu esnada kardeşi Enes de yemeğini bitirip dişlerini fırçalamak için lavaboya geğti. Ablası Büşra'nın musluğu açık bıraktığını görünce annesine seslendi:

- Anneciğim! Ablam yine musluk açıkken dişlerini fırçalıyor.

Büşra, Enes'in yaptığını hazmedemeyerek, az duyulan bir sesle tehdit etti:

- Sana gösteririm ben!

Bu arada mutfaktaki annesinin sesi duyuldu:

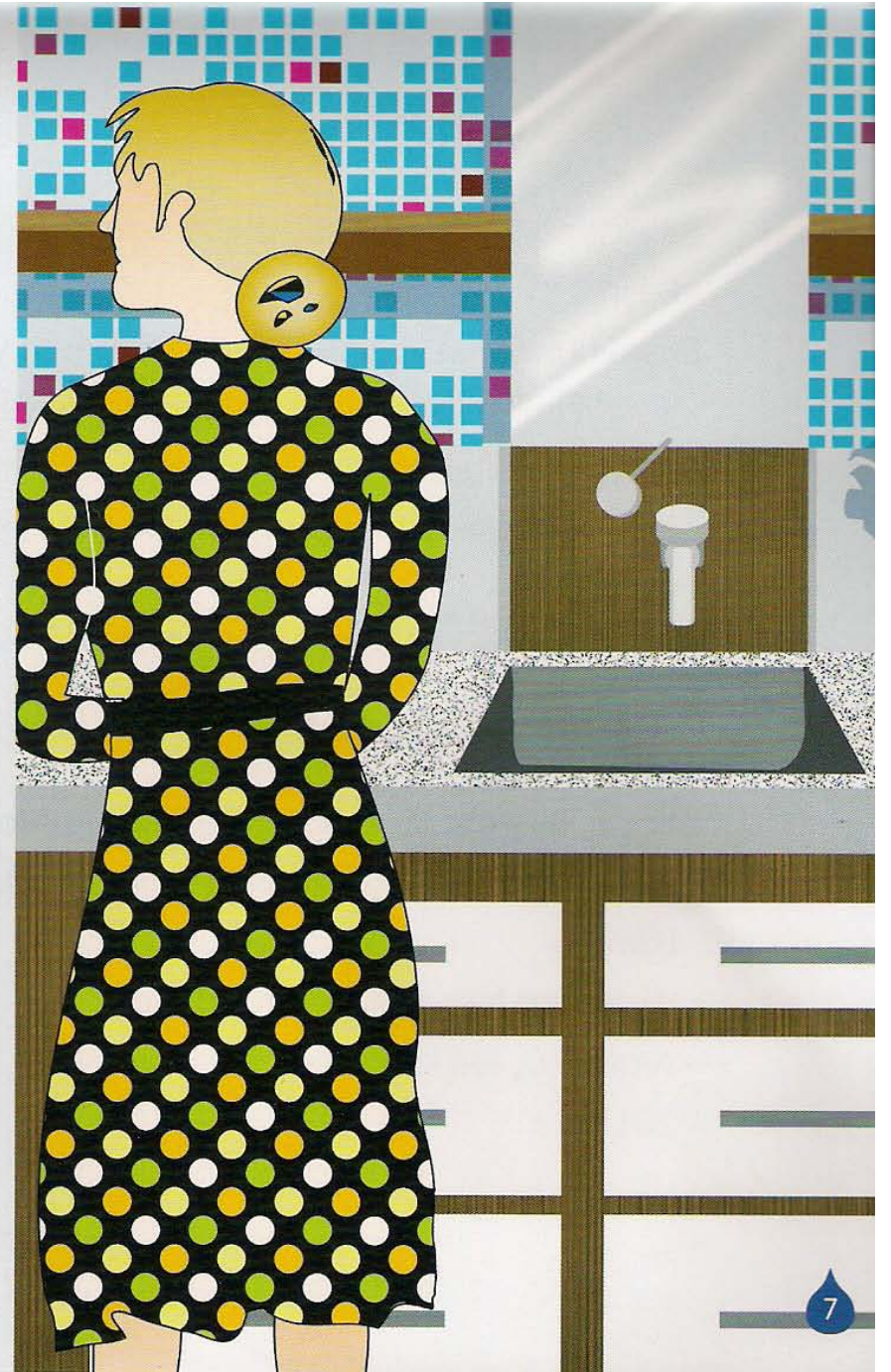
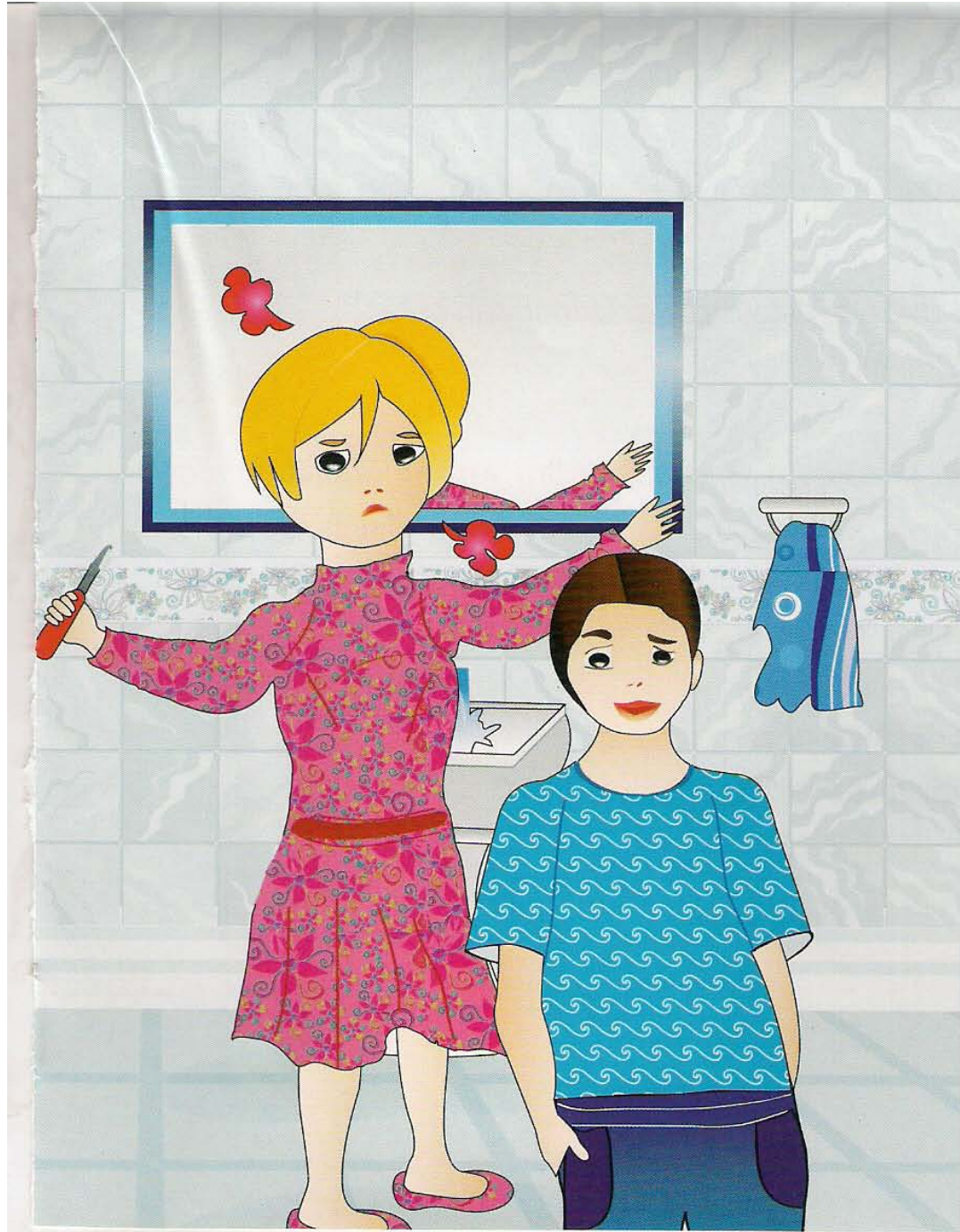
- Yine mi kızım?

Büşra, annesinin uyarısına karşılık vermede her zamanki aceleciliğini gösterdi:

- Tamam, işte kapattım. İnanmazsan gel bak!

Büşra, kullanmadığınız zamanlarda muslukları kapatın, suyu boşa akıtmayın, diye defalarca uyarılmıştı.

Ama hepsi boşunaydı. Büşra laf anlamaz, söz dinlemez yapısıyla, bildiğini okumaya devam ediyordu.

Babası, su faturasını eline aldı. Büşra'ya seslendi:

- Büşra!

Büşra babasının yanına koştu. Her zaman yaptığı gibi defalarca yanaklarından öptü:

- Benim tatlı babacığım, derken öpmeye devam etti.

Babası buna alışıktı.

- Dur hele sevgili yavrucuğum. Seninle azıcık konuşalım. Burada kaç lira yazıyor, diyerek faturayı gösterdi.

Büşra kendine sorulan sorunun cevabını bilmiş olmasından duyduğu gururla faturada yazan rakamı okudu:

- 50 lira.

Babası, Büşra'yı anlayacağı şekilde uyararak düşüncesiyle:

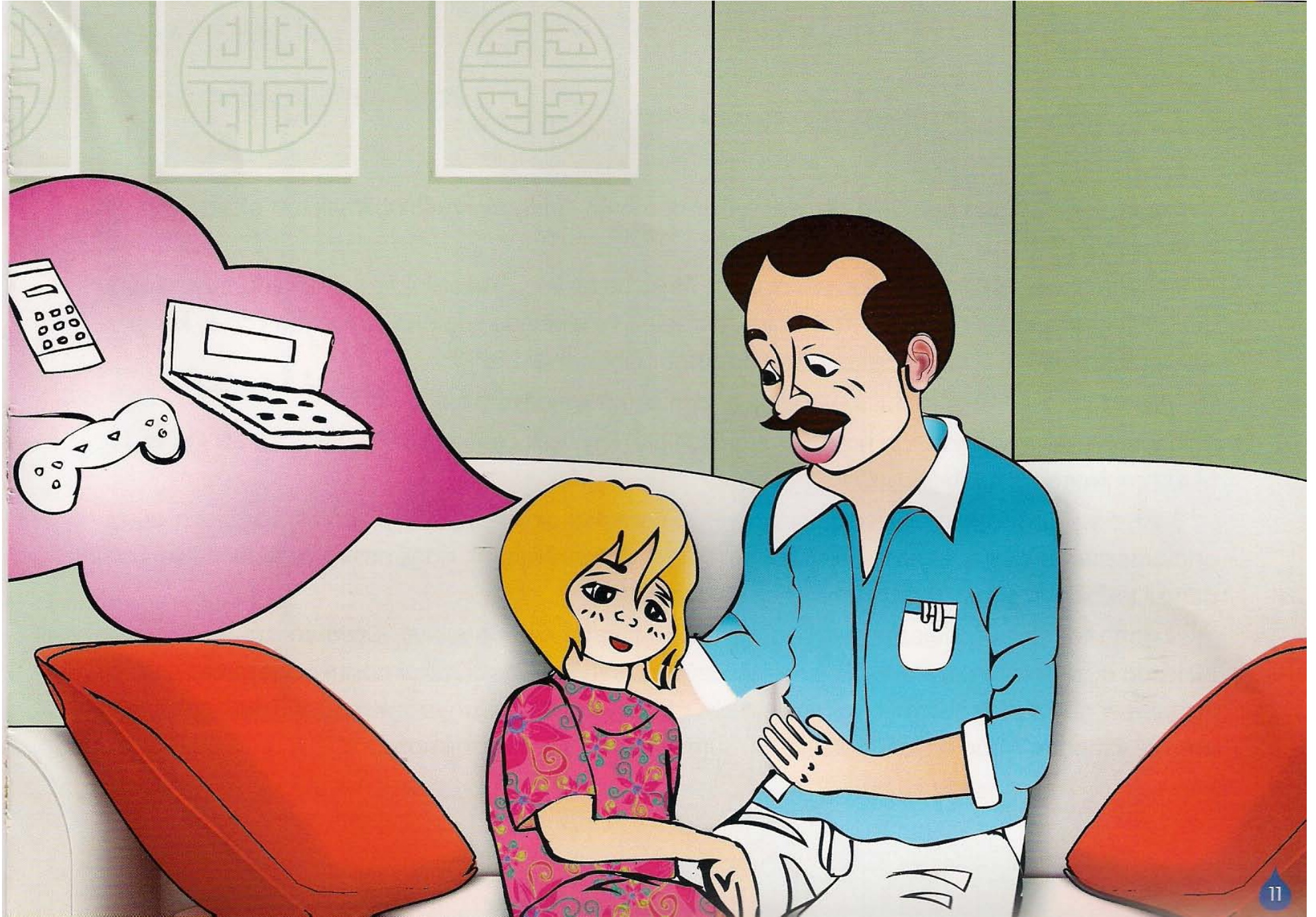
- Kızım, eğer sen muslukları açıp boşa suyu akıtmazsan, kaç lira olur fatura?

- Bilmem.

- O zaman ben söyleyeyim. 30 Lira.

- Arada kaç lira var?

- 20 Lira.

Afrika'da...

Akşam televizyonda haberleri okuyan spiker durumun ciddiyetini anlatabilmek için olaya kendisini kaptırmıştı.

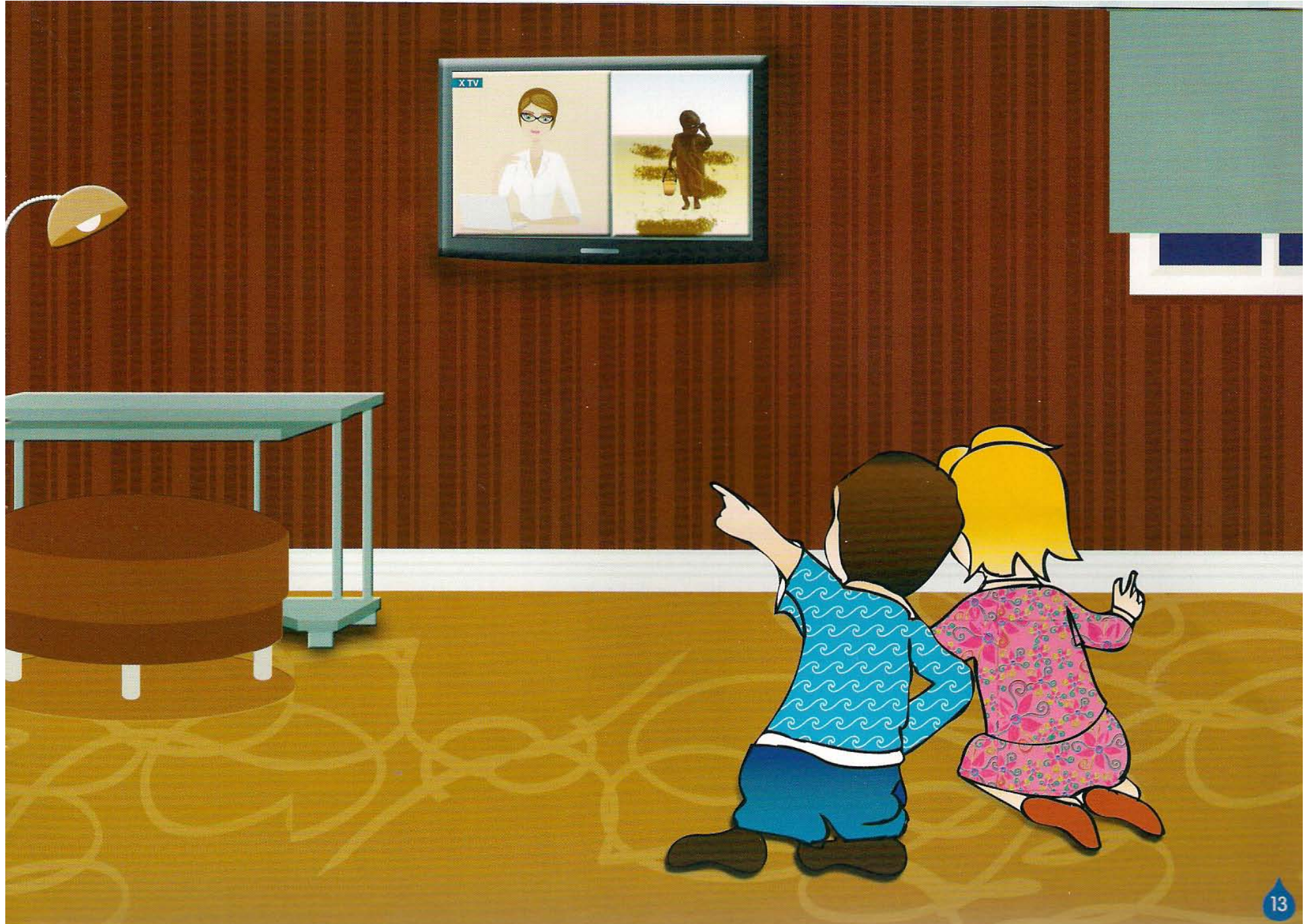
Haberin arkasındaki görüntüler iler acısıydı. Afrika'da bir yer... Yoksulluk ve sefilliğın diz boyu olduğu görüntüler... Yalınayak çocuklar... Yırtık pırtık elbiseler. Ve ellerinde kaplarla su taşıyan çocuk, kadın ve yaşlı onlarca insan... Üstelik taşıdıkları su da çamur gibi kırmızı...

Spiker, iler acısı bu görüntüler eşliğinde haberi okumaya devam etti:

"Su, canlıların yaşaması için hayati öneme sahiptir. En küçük canlıdan en büyük canlı varlığa kadar, bütün canlılar suya ihtiyaç duyarlar.

Türkiye su kıtlığı çeken ülkeler arasında yer almamakla birlikte, kirlenme ve yıllık yağışların dünya ortalamasından düşük olması; mevcut kaynakların daha dikkatli kullanılmasını ve kirlenmeye karşı gerekli tedbirlerin bir an önce alınmasını gerektirmektedir.

Hayatta kalma mücadelesinde su kadar önemli başka bir madde yoktur. Vücudumuzun % 70'i sudur. Bir insan düzenli ve en az miktarda su almazsa, o insanın hızlı ve verimli olmasını bekleyemezsiniz. Bir insanın her gün 2,5 litre su içmesi gerekmektedir. Yemek yemeden bitkin vaziyette 30 gün dayanabilirsiniz ama su içmeden 7 gün dayanabilirsiniz. Bu süre sonunda ölüm kaçınılmazdır..."

Enes, haberlerin en can alıcı yerinde bir bilge edasıyla ablasına gönderme yaptı:

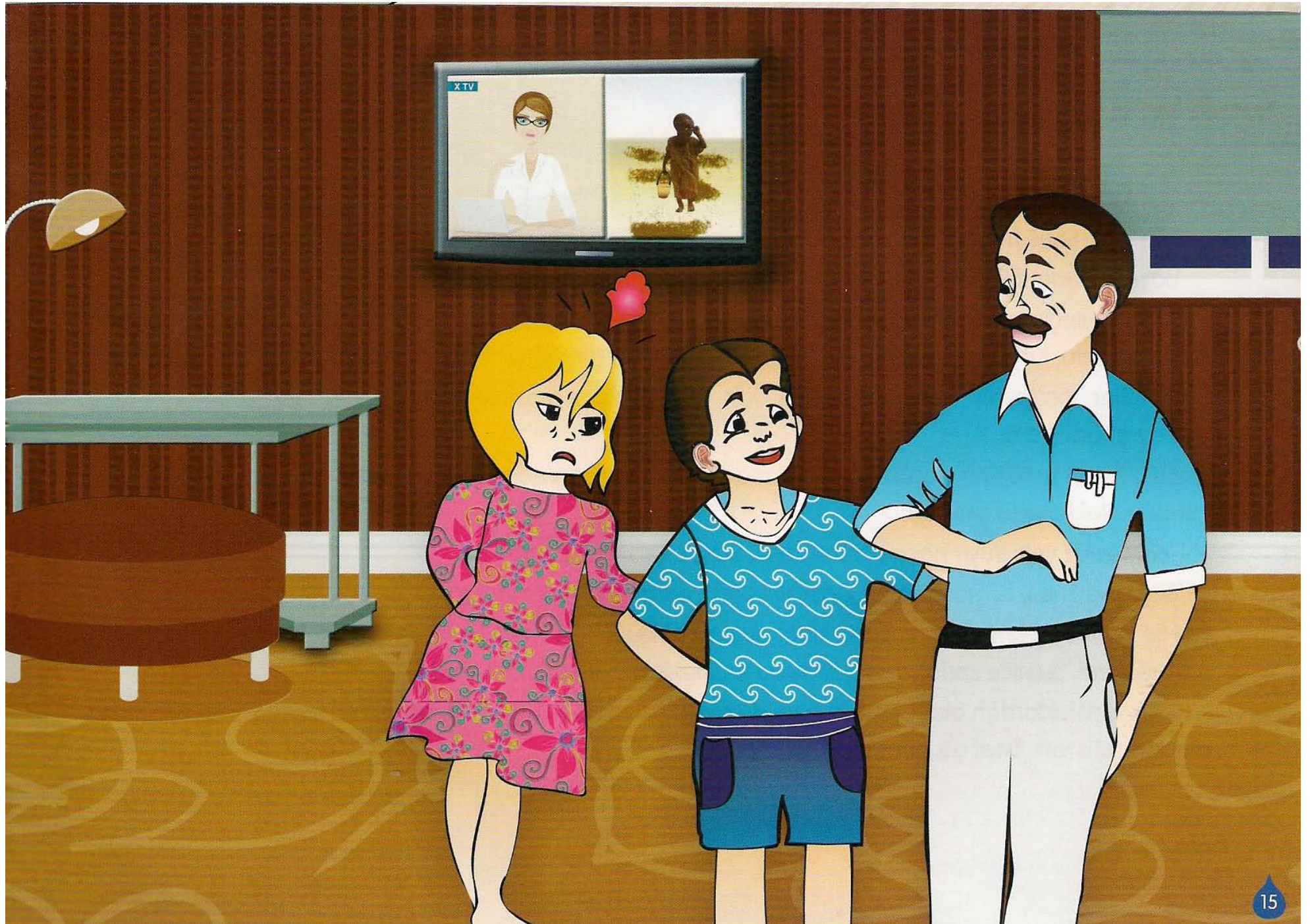
- Babacığım! Eğer suyu boşuna harcarsak biz de mi böyle oluruz, diye sordu.

Gözler Büşra'nın üzerinde buluştu. Enes, birinci sınıfa gitmesine rağmen yine yapacağını yapmış, ablasına yanlışını hatırlatmıştı.

Ablasının cevabı yine tehdit doluydu:

- Seninle görüşürüz!

Enes cevap vermedi.

Kış soğuşunda...

Günler sonra...

Büşra ve Enes her zaman olduğu gibi Kurban Bayramı için ailesi ile birlikte köye gittiler.

Bayramlarda, ailenin büyükleri ile birlikte olmak gibi güzel bir âdetleri vardı.

Köye sevinçle giden Büşra, beklemediği bir durumla karşılaştı. Köy soğuktu ve üstelik çeşmelerden su akmiyordu. Köyde üç gündür çeşmelerden suyun akmadığını duyunca çok şaşırđı.

Köylüler patlayan borunun tamiri için çalışmışlar, musluklardan suyun akmasını bir türlü sağlayamamışlardı.

Su sıkıntısı insanları daha tedbirli, daha tutumlu davranmaya mecbur ediyordu. Annesinin uyarısı sürekli kulaklarında çınlıyordu:

- Suyumuz yok, suyu boşa harcamayın. Susuz kalırsınız sonra!

Büşra ve Enes, böylece suyun önemini biraz daha anlamış oldular.

Hiç sıkıntı çekmeden kullandıkları suyun yokluğunda nelerle karşılaşacaklarının bir örneğini görmüşlerdi: Su nice zorluklarla geliyordu musluklara. Ve susuzluk zordu...

Artık musluklardan akan içme suyunu kullanırken daha tutumlu olacak ve boşa akıtmayacaktı. Boşa akıtılan su israftı. İsraf da günahtı.

Yaz sicağında...

Yaz sicağıyla kavrulan günlerin birinde balkonda oturan BŖra, elindeki ŖiŖeden buz gibi suyu içerirken gözleri bahçedeki manzaraya kilitlendi.

- Ne güzel, dedi defalarca.

KuŖların biri iniyor biri çıkıyordu.

Rengrenk, cıvı cıvı...

Sicağın kavurduğu canlılar, serinlemek için glgeliklere sığınıyor ya da su bulmak için kanat ırpıyordu.

Minik kuŖlar, renk renk tüylerini ve güzel tŖlerini sergilemek istercesine su dolu çanağa inip çıkıyorlardı. Minik vücutları susuzluğa dayanamayıp ağzını açıyor, soluyorlardı. Sanki az sonra cansız kalacaklardı.

Arada bir servi sgtten aŖađı iniyor su dolu çanaktan defalarca su içiyor, tekrar yaprakların arasında kendisini sicağın etkisinden korumaya alıŖıyorlardı.

BŖra, su için inen minik kuŖları soluksuzca izlemeye devam etti...

Bunlardan biri çok dikkatini çekti. Daha önce böylesini sanki hiç grmemiŖti. Renkli tüylerini göstermek istercesine ağaçtan aŖađıya szld.

BŖra, bu kuŖa bir isim dŖnd. Aslında birden aklına dŖt.

Senin adın "Sevimli" olsun, dedi.

Sevimli'nin kanat çırpışı bile ayrı bir güzellikti. Su içmek için sırası gelmişti herhalde. Gagasını henüz birkaç kez daldırmıştı suya. Aceleci tavrıyla kanat çırpıp oradan uzaklaştı. Uzaklaşan sadece Sevimli değildi. Bütün küçük kuşlar kaçacak yer aradı.

Kocaman kanatlarıyla ürkütücü görünen kara kapkara bir kuş, bir bulut gibi indi. Defalarca çanaktan su içti. Sonra bütün haşmetiyle küçük kuşların su içip serinlemeye çalıştığı çanağa gövdesini bıraktı. Çanaktan taşan sular toprağa karışırken çırpınmaya devam etti. Çok neşelendiği belliydi. Sıcaktan kurtuluşunu kutluyordu sanki.

Kocaman kuşun yaptığını dallar arasından gözleyen kuşlar, başlarına gelecekleri hissetmiş gibiydi. Ötüşleri minik civıltılara dönüştü. Sonra sessizliğe gömüldüler.

Bu manzara Büşra'yı da üzmüştü aslında. Ne güzeldi, minik kuşların oynaşmalarını seyrederken canlılık vardı.

Şimdi sadece boş bir çanak kalmıştı. Bu kara kuş, minik kuşların içeceği suyu boşa harcıyıp uçup gitmişti. Çanakta kalan birkaç damla su da buharlaşıp yok olmuştu.

Az sonra tekrar inmeye başlayan minik kuşlar, su bulamamanın sızısıyla inleyip durdular. Daha acı verici bir ötüştü Büşra'nın dinlediği. Gördüklerini annesi ve kardeşi Enes'le paylaştı.

Cevap annesinden önce Enes'ten geldi:

- Senin gibi dedi. Büyük kuş, minik kuşların içeceği suyu çarçur ederek haksızlık yaptı. Sen de muslukları açık bırakarak başkalarına zarar veriyor, haksızlık yapıyorsun.

Büşra kızgın bakışlarını kardeşine dikti. Sonra da annesine baktı.

Annesi, Enes'in söylediklerine hak verir bir konuşma yaptı:

- Başkalarını düşünmeyi unutma, dedi.

Büşra, suyun yokluğunun ne anlama geldiğini, artık anlamıştı. Enes, tasarruf konusunda daha duyarlı olmuştu. İki kardeş aynı düşüncede birleştiler:

"Suyun yokluğu zordu hem de çok zor."

